

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Statsministeren og Justitsministeren af Aksel Larsen angaaende Domstolenes og Politiets Optræden i visse Tilfælde.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1042).

Forespørgeren (Aksel Larsen): Den Forespørgsel, jeg har stillet paa Danmarks kommunistiske Partis Vegne, har følgende Ordlyd, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere:

„Hvorledes forholder Regeringen sig til de grundlovsstridige Ransagninger i Danmarks kommunistiske Partis Lokaler og til de Forhørsmetoder og den Haandhævdelse af Retsplejeloven, som praktiseres af Politiaadvokat Lotinga og Byretsdommer Preisler Knudsen med Sanktion af Byretspræsident Rytter, samt til den Anvendelse af Varetægtsarrest, som har karakteriseret saavel Sagen mod Nakskovarbejderne som den i Øjeblikket verserende Sag mod Formanden for de arbejdsløses Fællesudvalg, Viggo Lund, og Kammerater?

Hvorledes er Regeringens Stilling til de i de senere Aar stadig hyppigere voldelige Politiindhug, især paa de arbejdsløses Demonstrationer, saavel som de af Københavns Politidirektør og flere Politimestre i Provinsen kundgjorte talrige Forbud mod offentlige Møder og Demonstrationer?

Hvad agter Regeringen at foretage for at sikre, at fængslede, der dømmes for politiske Forseelser, ogsaa under Afsoningen af Straffen indrømmes og tilsikres Rettigheder som politiske Forbrydere?“

Motiveringen for denne Forespørgsel ligger i de senere Aars Begivenheder, i de Begivenheder i Retning af Overgreb mod Arbejdernes Organisationer, Overfald paa Arbejdernes Demonstrationer, Forbud mod Arbejdermøder, overhovedet Politi- og Justitsforfølgelser mod Arbejderbevægelsen, som har karakteriseret den siddende Regerings Periode.

Der er for ikke saa lang Tid siden foretaget en Række endog grundlovsstridige Ransagninger paa Danmarks kommunistiske Partis Kontor. Det er, os bekendt, første Gang under Junigrundloven, at noget saadant har fundet Sted, at en siddende Regering har følt sig foranlediget til overfor et politisk Parti, der var Modstandere af samme Regering, at lade sit Politi gribe ind og foretage Ransagninger paa det paagældende

Partis Kontor, Beslaglæggelse af dets skriftlige og kartotekmæssige Materiale. Det er ganske og afgjort stridende mod Grundlovens Paragraffer om Forenings- og Forsamlingsfrihed, §§ 79 og 85, og for øvrigt mod Grundlovens Paragraffer om Borgernes Ret til at danne Foreninger og politiske Partier.

Der er ved disse Ransagninger saavel som ved andre Lejligheder foretaget en Række Beslaglæggelser og Konfiskationer. I Henhold til den Lovgivning, Regeringen er sat til at varetage, ses det ikke, med hvilken Motivering disse Konfiskationer og Beslaglæggelser er foretaget, da der ikke i den eksisterende Lovgivning, hverken i Grundloven eller i Retsplejeloven, findes Hjemmel for noget saadant. Det drejer sig ikke blot om de Beslaglæggelser og Konfiskationer, der er foretaget ved Ransagninger i vore Lokaler, men ogsaa om en Række Konfiskationer og Beslaglæggelser, væsentligt af Agitationsmateriale, som har fundet Sted gennem de sidste tre Aar, og som er foretaget af Politiet uden Domskendelse, uden Dom i det hele taget, og som der ikke ses Hjemmel for i Loven.

Endvidere drejer vor Forespørgsel sig om Regeringens Forhold til Haandhævdelsen af Grundlovens Paragraffer om Retsplejen og Haandhævdelsen af selve Retsplejeloven. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed i Detailler gennemgaa de paagældende Paragraffer, jeg skal kun kort slaa fast, at saavel Grundlovens som Retsplejelovens Paragraffer og Principper er blevet overtraadt, saavel under Nakskovsagen som under de Sager, der har verseret mod københavnske revolutionære Arbejdere, hvor Offentligheden i videst muligt Omfang er blevet udelukket fra Retsmøderne, hvor de sigtede ikke er blevet tilsikret deres almindelige grundlovs-mæssige Rettigheder, hvor de ikke er blevet behandlet som sigtede — idet det jo skal forudsættes, at saavel sigtede som tiltalte ikke behøver at være skyldige —, men paa Forhaand under Retsforfølgningen af Politi og Dommermyndigheden er blevet betragtet som overbeviste Forbrydere, hvor samme Metode er anvendt saavel fra Politiets som fra Dommermyndighedens Side overfor Vidnerne, og hvor Dommeren i Forundersøgelsen mod de københavnske arbejdsløse, Hr. Preisler Knudsen, endogsaa har følt sig foranlediget til at optræde, som om de sigtedes Forsvarer, Landsretssagfører Robert Mikelsen, var inddraget i Sagen som tiltalt, derom har fremsat en Række Udtalelser, og — saa utroligt det lyder — har faaet Medhold af Byretspræsident Rytter, til